

Jurre Rompa maakt fotodocumentaire over stadsimkeren in Amsterdam

Tekst Piet van Dijk

De Amsterdamse portret- en documentairefotograaf Jurre Rompa gaf onlangs een fotoboek uit over stadsimkers in de hoofdstad. *Keepers* heet de in boekvorm gegoten fotodocumentaire, waarmee hij de tweede prijs won van de Zilveren Camera in de categorie natuur en wetenschap. Het is een eerbetoon aan de imkers en de bijen, die zich in een stad ogenschijnlijk vol steen toch kunnen handhaven.

Zijn fascinatie voor stadsimkers ontstond doordat hij op Zanzibar in contact kwam met imkers. "Ik heb een jaar of zeven geleden op het eiland Zanzibar gewoond voor een halfjaar en daar ben ik op een gegeven moment in contact gekomen met een organisatie die imkers opleidde in de jungle van het eiland", vertelt hij.

"Toen ik de witte pakken door het groene bos zag struinen was ik eigenlijk al verkocht. Ik heb de organisatie toen een aantal weken gevolgd en mijn eerste fotoserie gemaakt. Toen ik eenmaal terug was in Amsterdam was ik eigenlijk benieuwd waar hier de imkers zaten. Na veel research kwam ik in contact met een aantal imkers onder wie Dorinde de Tempe. En toen ging het uiteindelijk rollen!"

Tot zijn eigen verbazing kwam hij erachter dat er overal in Amsterdam bijenkasten staan: op dak van luxe hotels zoals The Grand en Waldorf Astoria. Of boven op een kunstwerk in het Oostelijk Havengebied, op de zestiende verdieping van een kantoortoren op de Zuidas, in de Hortus, tussen het groen rond de Gaasperplas, op scholen en uiteraard op warenhuis De Bijenkorf. "Op plekken waar de nietsvermoedende passant nóóit een koninkrijk van bijen zou vermoeden", zegt hij.

Rompa maakte de serie af en werd genomineerd voor een Zilveren Camera in de categorie natuur en wetenschap. "En toen begon het idee van een boek eigenlijk. Ik heb een deel voor de drukkosten en ontwerp zelf opgehaald via crowdfunding en een deel van het Amsterdamse Fonds Voor de Kunst gekregen. Na ongeveer drie jaar werk was er ook een boek!"

Het boek is vooral een fotohommage aan het stadsimkeren, maar wie meer wil weten kan achterin in het Nederlands en Engels een stuk tekst van Kees van Unen (vertaling van Clemency Newman) lezen. 'In Amsterdam is de bij welkom zolang een imker kundig waakt', schrijft Kees van Unen, een journalist die veel over natuur en voeding publiceert. Hij legt onder meer uit waarom stadsbijen juist floreren.

Hij vertelt over Dorinde Tempe, die als kind doodsbang was voor wespen, maar later ging imkeren. 'Die bijbetovering dus, die tinteling, elke imker heeft hem een keer meegemaakt en vanaf dat moment ben je verkocht. Het is iets magisch, een onuitgesproken verbond dat van alles losmaakt. Van alles, en ook weer: bij iedereen iets anders. Sommigen krijgen er zorgdrang van, anderen willen voor God spelen, de andere juist dienend zijn'.

Hij laat ook zeggen dat 'wie de bij wil redden in ieder geval geen imker moet worden, die moet gaan tuinieren. Aan de andere kant: imkeren doet wel weer wonderen voor het algemeen bijbewustzijn. En dat hebben we nodig. Bij dat bijbewustzijn hoort verwondering. Een imker is nooit uitgepraat over bijen, oneindig zijn de verhalen'.

Nog een citaat uit het boek: Imker Ko Veltman, die al bijna zestig jaar bijen houdt, leert nog steeds van zijn bijen. Bij zijn vereniging gaat er een uitgebreid toelatingsgesprek vooraf aan een beginnerscursus. 'Want het is nogal wat, de zorg voor een bijenvolk'. ●

Jurre Rompa: Keepers
2023: Lecturis
EAN 9789462264946
168 blz.